

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדריים-ארבעה נדרים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
ארבעה נדרים התירו חכמים: נדרי זרוזין, ונדרי הבאי, ונדרי שגגות, ונדרי אונסין.												■
נדרי זרוזין כיצד? היה מוכר הפז, ואמר קונם שאיני פוחת לך מן הסלע, והלה אומר קונם שאיני מוסיף לך על השקל - שניהם רוצין בשלשה דינרין.												■
ארבעה נדרים התירו חכמים כו'.												■
מאן תנא ארבעה נדרים? ר' יהודה היא	רבי אבא בר ממל לרבי אמי, אמרת לן משמיה דרבי יהודה נשיאה:											◇
לעולם אין אחד מהן נזיר, לפי שלא ניתנה נזירות אלא להפלאה.	דאמר רבי יהודה נשיאה: משום רבי טרפון:											◇
אפילו תימא רבנן, מי קתני שניהן רצו? שניהן רוצין קתני.	רבא:											◇
אמר לו טפי מסלע, והלה אמר בציר משקל, נדרא הוי או זרוזין הוי?	רבינא לרב אשי:											◇
היה מסרב בחבירו שיאכל אצלו, ואמר לו קונם ביתך שאני נכנס, טיפת צונן שאני טועם - מותר ליכנס לביתו ולשתות הימנו צונן, שלא נתכוון זה אלא לשום אכילה ושתיה	אמר ליה [רב אשי], תנינא:											◇
ואמאי? והא טיפת צונן קאמר												!
אלא משתעי איניש הכי												!
הכא נמי משתעי איניש הכי												!
מי דמלו גבי צונן, צדיקים אומרים מעט ועושין הרבה, הכא ספיקא הוא, דלמא פחות מסלע ויותר על שקל קאמר וזרוזין הוי, או דלמא דוקא קאמר ונידרא הוי?	אמר ליה: [רבינא]											◇
תבעי.												◇
ארבעה נדרים הללו צריכין שאלה לחכם	רב יהודה אמר רב אסי:											◇
ארבעה נדרים התירו חכמים	כי אמרייתא קמיה דשמואל, אמר [שמואל], תנא תני:											◇
ואת אמרת: צריכין שאלה לחכם.												◇
אין חכם רשאי להתיר אלא כעין ארבעה נדרים הללו	רב יוסף מתני לה להא שמעתא בהאי לישנא, אמר רב יהודה אמר רב אסי:											◇
אין פותחין בהרטה.	קסבר: [רב אסי]											◇
ההוא דאתא לקמיה דרב הונא												◇
לבך עלך?	א"ל: [רב הונא]											◇
א"ל: לא												!
ושרייה.	[רב הונא]											◇
ההוא דאתא לקמיה דרבה בר רב הונא												◇
אילו היו עשרה בני אדם שיפייסוך באותה שעה, מי נדרת?	א"ל: [רבה בר רב הונא]											◇
א"ל: לא												!
והתירו.	[רבה בר רב הונא]											◇
אומרים לו לאדם לב זה עליך? אם אמר לאו - מתירין אותו	תניא, ר' יהודה:											◇
אומרים לו לאדם אילו היו עשרה בני אדם שיפייסוך באותה שעה, מי נדרת? אם אמר לאו - מתירין אותו.	ר' ישמעאל ברבי יוסי אומר משום אביו:											◇
(סימן: אסי ואלעזר יוחנן וינאי)												◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדרים-ארבעה נדרים	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ההוא דאתא לקמיה דר' אסי													א:
כדו תהית?	אמר ליה: [רבי אסי]												א:
א"ל: לא													א:
ושרייה.	[רבי אסי]												א:
ההוא דאתא לקמיה דר' אלעזר													א:
בעית נדור?	א"ל: [רבי אלעזר]												א:
א"ל: אילו לא מרגזין לי לא בעינן כלום													א:
תהא כבעית.	א"ל: [רבי אלעזר]												א:
ההיא איתתא דאדרתה לברתה, אתאי לקמיה דרבי יוחנן													א:
אילו הוה ידעת דאמרן מגירתיך עלה דברתך אילו לא חמאת בה אימה מילין דעזיבה בכדי לא אדרתה, מי אדרתה?	אמר לה: [רבי יוחנן]												א:
אמרה ליה: לא													בב.
ושרייה.	[רבי יוחנן]												בב.
בר ברתיא דר' ינאי סבא אתא לקמיה דר' ינאי סבא													בב.
אילו הוה ידעת דפתחין פינסקך וממששין בעובדך, מי נדרת?	אמר ליה: [רבי ינאי סבא]												בב.
אמר ליה: לא													בב.
ושרייה.	[רבי ינאי סבא]												בב.
מאי קראה? (משלי כ) ואחר נדרים לבקר.	רבי אבא:												בב.
ואע"ג דפתח ר' ינאי ליה, אנן לא פתחין ליה בהא. ולא פתחין בהא אחרנייתא													בב.
מאי פתח ליה רבן גמליאל לההוא סבא? (משלי יב) יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא - כל הבוטה ראוי לדוקרוו בהרב, אלא לשון חכמים מרפא.	דאמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן:												בב.
ולא פתחין בהא אחרנייתא													בב.
הנודר - כאילו בנה במה, והמקיימו - כאילו מקריב עליו קרבן	דתניא, רבי נתן:												בב.
ברישא - פתחין	[רב כהנא מתני בהדין לישנא]												בב.
בסיפא - אביי אמר: פתחין	[אביי]												בב.
לא פתחין.	רבא:												בב.
רב כהנא מתני לה להא שמעתא בהדין לישנא.													בב.
בסיפא - לא פתחין	רב טביומי מתני הכי:												בב.
ברישא - אביי אמר: פתחין	[אביי]												בב.
לא פתחין.	רבא:												בב.
והלכתא: לא פתחין לא ברישא ולא בסיפא.													בב.
ולא פתחין בהא נמי דשמואל													בב.
אף על פי שמקיימו נקרא רשע.	דאמר שמואל:												בב.
מאי קרא? (דברים כ"ג) וכי תחזל לנדור לא יהיה בך חטא, ויליף חזלה חזלה, כתיב הכא: כי תחזל לנדור, וכתיב התם: (איוב ג) שם רשעים חזלו רוגזו.	רבי אבהו:												בב.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדרים-ארבעה נדרים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מירמא	מאן דאמר											
כנדרי כשרים - לא אמר כלום, כנדרי רשעים - נדר בנויר ובקרנן ובשבועה.	רב יוסף, אף אנן נמי תנינא:		■								כב.	
כל הכועס כל מיני גיהנם שולטין בו, שנאמר: (קהלת יא) והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך, ואין רעה אלא גיהנם, שנאמר: (משלי טז) כל פעל ה' למענהו וגם רשע ליום רעה ולא עוד, אלא שהתחונות שולטות בו, שנאמר: (דברים כח) ונתן ה' לך שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש, איזהו דבר שמכלה את העינים ומדאיב את הנפש? הוי אומר: אלו התחונות.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:									◊	כב.	
עולא במיסקיה לארעא דישראל איתלוו ליה תרין בני חוואי בהדיה, קם חד שחטיה לחבריה, אמר ליה לעולא: יאות עבדי?	אמר ליה: [עולא]									○	◊	כב.
אין, ופרע ליה בית השחיטה.	אמר ליה: [עולא]									○	כב.	
כי אתא לקמיה דר' יוחנן, א"ל: דלמא חס ושולם אחזיקי ידי עוברי עבירה?	[עולא]									^	כב.	
נפשך הצלת.	א"ל: [רבי יוחנן]									!	◊	כב.
מכדי כתיב ונתן ה' לך שם לב רגז בבבל כתיב	קא תמה רבי יוחנן:									;	◊	כב.
ההוא שעתא לא עברינן ירדנא.	אמר ליה: [עולא]									!	◊	כב.
כל - הכועס - אפי' שכינה אינה חשובה כנגדו, שנאמר: (תהלים י) רשע כגובה אפו בל ידרוש אין אלהים כל מזמותיו.	רבה בר רב הונא:									■	◊	כב:
משכח תלמודו ומוסיף טיפשות, שנאמר: (קהלת ז) כי כעס בחיק כסילים ינוח, וכתיב: (משלי יג) וכסיל יפרוש אולת.	רבי ירמיה מדיפתי:									■	◊	כב:
בידוע שעונותיו מרובין מזכותיו, שנאמר: (משלי כט) ובעל חימה רב פשע.	רב נחמן בר יצחק:									■	◊	כב:
אלמלא חטאו ישראל - לא ניתן להם אלא חמשה חומשי תורה וספר יהושע בלבד, שערכה של ארץ ישראל הוא, מאי טעמא? (קהלת א) כי ברוב חכמה רב כעס.	רב אדא ברבי חנינא:									■	◊	כב:
אין נזקקין לאלהי ישראל, חוץ מקונם אשתי נהנית לי שגנבה את כסי ושהכתה את בני, ונודע שלא גנבה ושלא הכתו.	רבי אסי:									■	◊	כב:
ההיא דאתאי לקמיה דרב אסי										○	כב:	
במאי נדרת?	אמר לה: [רב אסי]									^	◊	כב:
באלהי ישראל.										!	◊	כב:
אי נדרת במוהי שהיא כינוי בעלמא מזדקינא לך, השתא דלא נדרת במוהי אלא באלהי ישראל לא מזדקינא לך.	אמר לה: [רב אסי]									■	◊	כב:
רב כהנא איקלע לבי רב יוסף, אמר ליה: לטעום מר מידי										○	◊	כב:
לא, מרי כולא לא טעימנא ליה	אמר ליה: [רב כהנא]									○	כב:	
לא מרי כולא לא טעימת ליה.	אמר ליה: [רב יוסף]									○	כב:	
הניחא לרב כהנא, דאמר לא, מרי כולא, אלא לרב יוסף אמאי אמר לא מרי כולא?										;	כב:	
לא מרי כולא הוא דקאמר ליה: [רב יוסף]	הכי הוא דקאמר ליה: [רב יוסף]									○	◊	כב:
הלכתא: פותחין בחרטה, ונזקקין לאלהי ישראל.	רבא א"ר נחמן									■	◊	כב:
משתבח ליה רבא לרב נחמן ברב סחורה, דאדם גדול הוא										○	כב:	
כשיבא לידך הביאהו לידי.	אמר לו: [רב נחמן]									○	כב:	
הוה ליה נדרא למישרא, אתא לקמיה דרב נחמן.	[רב סחורה]									○	◊	כב:
נדרת אדעתא דהכי?	אמר ליה: [רב נחמן]									^	◊	כב:
אין.	א"ל: [רב סחורה]									!	כב:	
אדעתא דהכי?										^	כב:	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>מימרא-statement- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדרים-ארבעה נדרים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
איין. כמה זימנין.	[רב סחורה]											◊
איקפד רב נחמן, א"ל: זיל לקילעך.	[רב נחמן]	o										◊
נפק רב סחורה ופתח פיתחא לנפשיה	[רב סחורה]	o										◊
איזו היא דרך ישרה שיבור לו האדם? כל שהיא תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם, והשתא דאיקפד ר"נ אדעתא דהכי לא נדרי, ושרא לנפשיה.	רבי:	o	■									◊
ר"ש ברבי הוה ליה נדרא למישרא, אתא לקמייהו דרבנן	[ר"ש ברבי]											o
נדרת אדעתא דהכי?	אמרי ליה: [רבנן]											^
איין.	אמר: [ר"ש ברבי]											!
אדעתא דהכי?	[רבנן]											^
איין. כמה זימנין.	[ר"ש ברבי]											!
והוו מצטערי רבנן משימשא טולא ומטולא לשימשא.												o
מי נדרת אדעתא דמצערי רבנן מטולא לשימשא ומשימשא טולא?	אמר ליה בטנית בריה דאבא שאול בן בטנית:											^
לא	אמר: [ר"ש ברבי]											!
ושרייה.												■
ר' ישמעאל בר ר' יוסי הוה ליה נדרא למישרא, אתא לקמייהו דרבנן	[ר' ישמעאל בר ר' יוסי]											o
נדרת אדעתא דהכי?	אמרו ליה: [רבנן]											^
איין.	אמר להו: [ר' ישמעאל בר ר' יוסי]											!
נדרתא אדעתא דהכי?	[רבנן]											^
איין. כמה זימנין.	אמר להו: [ר' ישמעאל בר ר' יוסי]											!
כיון דהוא קצרא דמצערי רבנן, מחייה באוכלא דקצרי												o
אדעתא דמחי לי קצרא לא נדרי, ושריה לנפשיה.	אמר: [ר' ישמעאל בר ר' יוסי]											o
האי נולד הוא, דלא מסיק אדעתיה דמחי ליה קצרא	רב אחא מדיפתי לרבינא:											;
איין פותחין לו בנולך	ותנינא:											;
האי לאו נולד הוא, דשכיחי אפיקורי דמצערי רבנן.	א"ל: [רבינא]											!
דביתהו דאביי הוה לה ההיא ברתא, הוא אמר לקריבאי, היא אמרה לקריבה												o
תיתסרא הנאתי עלך אי עברת אדעתאי ומינסבת לה לקריבך.	אמר לה: [אביי]											o
אזלת ועברת על דעתיה ואינסבא לקריבה												o
אתא לקמיה דרב יוסף	[אביי]											o
אילו הוה ידעת דעברת על דעתך ומנסבא לה לקריבה, מי אדרתה?	אמר ליה: [רב יוסף]											^
לא	אמר: [אביי]											!
ושרייה רב יוסף.	[רב יוסף]											■
ומי שריי כי האי גוונא?												;
איין												!
מעשה באדם אחד שהדיר את אשתו מלעלות לרגל, ועברה על דעתו ועלתה לרגל, ובא לפני רבי יוסי	והתניא:											!

<p>מזמרה-statement ? challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ ! proof-ראיה</p>	<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדריים-ארבעה נדרים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאן דאמר											
ואילו היית יודע שעוברת על דעתך ועולה לרגל, כלום הדרתה?	אמר לו: [רבי יוסי]	!	^									
אמר לו: לא		!	!									
והתירו רבי יוסי.	[רבי יוסי]	!	■									
אף הרוצה להדיר את חבריו שיאכל אצלו יאמר לו כל נדר שאני עתיד לידור הוא בטל, ובלבד שיהא זכור בשעת הנדר.	ר"א בן יעקב:											
וכיון דאמר כל נדר שאני עתיד לידור יהא בטל, לא שמע ליה ולא אתי בהדיה												
הרוצה שיאכל אצלו חבריו ומסרב בו ומדירו - נדרי זירוזין הוא	חסורי מיחסרא והכי קתני:											
והרוצה שלא יתקיימו נדריו כל השנה, יעמוד בראש השנה ויאמר כל נדר שאני עתיד לידור יהא בטל, ובלבד שיהא זכור בשעת הנדר.												
אי זכור, עקריה לתנאיה וקיים ליה לנדריה												
תני: ובלבד שלא יהא זכור בשעת הנדר.	אביי:											
לעולם כדאמרינן מעיקרא, הכא במאי עסקינן - כגון שהתנה בראש השנה ולא ידע במה התנה, והשתא קא נדר, אי זכור בשעת הנדר ואמר על דעת הראשונה אני נודר - נדריה לית ביה ממשא, לא אמר על דעת הראשונה אני נודר - עקריה לתנאיה וקיים לנדריה.	רבא:											
רב הונא בר חיננא סבר למידרשיה בפירקא	[רב הונא בר חיננא]											
תנא קא מסתים לה סתומי כדי שלא ינהגו קלות ראש בנדרים, ואת דרשת ליה בפירקא?	אמר ליה רבא:											
פליגי רבנן עליה דרבי אליעזר בן יעקב או לא?	איבעיא להו:											
ואת"ל פליגי, הלכתא כותיה או לא?												
האומר לחבירו קונם שאיני נהנה לך אם אי אתה נוטל לבנך כור של חיטין ושתי חביות של יין, הרי זה יכול להתיר את נדרו שלא על פי חכם, שיכול לומר לו כלום אמרת אלא בשביל כבודי, זה הוא כבודי	ת"ש, דתנן:											
טעמא דאמר זה הוא כבודי, הא לאו הכי - נדר הוא												
מני?												
אי רבי אליעזר בן יעקב												
נדרי זירוזין הוי												
אלא שמע מינה: פליגי רבנן עליה.												
לעולם רבי אליעזר בן יעקב היא, ומודה רבי אליעזר בן יעקב בהאי דנדרא הוי, דאמר ליה: לא כלבא אנא דמיתהנינא מינך ולא מיתהנית מינאי.												
האומר לחבירו קונם שאתה נהנית לי אם אי אתה נותן לבני כור של חיטין ושתי חביות של יין, ר' מאיר אומר: עד שיתן	ת"ש: [רבי מאיר]											
אף זה יכול להתיר את נדרו שלא על פי חכם, שיכול לומר הריני כאילו התקבלתי	חכמים:											
טעמא דאמר הריני כאילו התקבלתי, הא לאו הכי - נדר הוא												
מני?												
אי ר' אליעזר בן יעקב												
נדרי זירוזין הוי												
אלא לאו רבנן ופליגי												
לא, לעולם רבי אליעזר בן יעקב, ומודה רבי אליעזר בהאי דנדרא הוי, משום דאמר ליה: לאו מלכא אנא דמהנינא לך ואת לא מהנית לי.												
נדרי אונסין: הדירו חבריו שיאכל אצלו, וחלה הוא או חלה בנו, או שעכבו נהר	מר קשישא בריה דרב הסדא לרב אשי: ת"ש:											

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדריים-ארבעה נדרים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הא לאו הכי - נדר הוא								■	!			כד.
מני?							^		!			כד.
אי רבי אליעזר בן יעקב							!		!			כד.
זירוזין הו?							ז		!			כד.
אלא לאו רבנן ופליגי?							!		!			כד.
לעולם ר"א בן יעקב, ומי סברת דאדריה מזמנא לזמינא? לא, דזמינא אדריה למזמנא, דאמר ליה: מזמנת לי לסעודתיך? א"ל: אין, נדר זה עליך, ונדר, וחלה הוא או שחלה בנו, או שעכבו נהר - הרי אלו נדרי אונסין.									ז		◇	כד.
האומר לחבירו קונם שאני נהנה לך אם אי אתה מתארח אצלי ותאכל עמי פת חמה ותשתה עמי כוס חמין, והלה הקפיד כנגדו - אף אלו נדרי זירוזין	ת"ש, יתר על כן אמר ר"א בן יעקב:							◆	■	!	◇	כד.
ולא הודו לו חכמים	[חכמים]							◆	■	!	◇	כד.
מאי לא הודו לו חכמים								^	!		◇	כד.
לאו דאפילו בקמייתא, ושמע מינה: פליגי רבנן עליה, שמע מינה.								!	!		◇	כד.
מאי הוי עליה?										^	◇	כד:
הלכה כרבי אליעזר בן יעקב.	ת"ש, דאמר רב הונא:								■	!	◇	כד:
הלכה כרבי אליעזר בן יעקב.	וכן אמר רב אדא בר אבהו:								■	!	◇	כד:
נדרי הבאי: אמר קונם אם לא ראיתי בדרך הזה כעולי מצרים, אם לא ראיתי נחש כקורת בית הבד.											■	כד:
נדרי הבאי - מותרין, שבועות הבאי - אסורין.	תנא:										■	כד:
היכי דמי שבועות הבאי?										^		כד:
אילימא דאמר שבועה אם לא ראיתי בדרך הזה										!		כד:
מידעם קאמר										ז		כד:
דאמר שבועה שראיתי.	אביי:									!	◇	כד:
אם כן, למה לי למימר? ועוד, דומיא דנדר קתני	אמר ליה רבא:									ז	◇	כד:
באומר יאסרו פירות העולם עלי בשבועה אם לא ראיתי בדרך הזה כעולי מצרים.	אלא אמר רבא:									!	◇	כד:
ודלמא האי גברא קינא דשומשמני חזא, ואסיק להון שמא עולי מצרים, ושפיר משתבע	רבינא לרב אשי:									ז	◇	כד:
כי משתבע אדעתא דידן משתבע, ואנן לא מסקינן נפשין אשומשמני.	א"ל: [רב אשי]									!	◇	כה.
ועל דעתא דנפשיה לא עביד איניש דמשתבע?										ז		כה.
כשהון משביעין אותו, אומרים לו: הוי יודע, שלא על תנאי שבלבך אנו משביעין אותך אלא על דעתינו ועל דעת בית דין	והתניא:								■	ז	◇	כה.
לאפוקי מאי?									^	ז		כה.
לאו לאפוקי דאסיק להו לאיסקונדרי ואסיק להון שמא זווי									!	ז	◇	כה.
ומדקאמר על דעתינו, מכלל דעביד אינש דמשתבע אדעתא דנפשיה										ז		כה.
לא, לאפוקי מקניא דרבא.									!		◇	כה.
דההוא גברא דהוה מסיק בחבריה זווי, אתא לקמיה דרבא									o	!		כה.
א"ל ללוה: זיל פרע לי	[רבא]								o	!		כה.
א"ל: פרעתוך									o	!		כה.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדרים-ארבעה נדרים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	א"ל רבא:	!										
אזל ואיתי קניא ויהיב זווי בגויה, והוה מסתמיך ואזיל ואתי עליה לבי דינא. אמר ליה למלוה: נקוט האי קניא בידך, נסב ס"ת ואישתבע דפרעיה כל מה דהוה ליה בידיה.		!										◊
ההוא מלוה רגז ותברה לההוא קניא, ואישתפך הנהו זווי לארעא, ואישתכח דקושטא אישתבע.		!										
ואכתי לא עביד דמישתבע אדעתא דנפשיה?			?									
וכן מצינו במשה רבינו, כשהשביע את ישראל בערבות מואב, אמר להם: הוו יודעים, שלא על דעתכם אני משביע אתכם אלא על דעתי ועל דעת המקום, שנאמר: (דברים כט) ולא אתכם לבדכם וגו'.	והתניא:		?									◊
מאי אמר להו משה לישראל?		^	?									
לאו הכי קאמר להו: דלמא עבידתון מילי ואמרתון על דעתינו, משום הכי אמר להו על דעתי		!	?									
לאפוקי מאי?		^	?									
לאו לאפוקי דאסיקו שמא לעבודת כוכבים אלוה		?	?									◊
מכלל דעביד איניש דמשתבע אדעתא דנפשיה			?									
לא, עבודת כוכבים איקרי אלוה, דכתיב: (שמות יב) ובכל אלהי מצרים וגו'.		!										◊
ולשבע יתהון דמקיימתון מצות		?										◊
משמע מצות המלך.		!										
ולשבע יתהון דמקיימתון כל מצות		?										◊
משמע מצות ציצית		!										
שקולה מצות ציצית כנגד כל מצות שבתורה.	דאמר מר:	!	■									
ולשבע יתהון דמקיימתון תורה		?										◊
משמע תורה אחת.		!										
ולשבע יתהון דמקיימתון תורות		?										◊
משמע תורת מנחה, תורת חטאת, תורת אשם.		!										
ולשבע יתהון דמקיימתון תורות ומצות		?										◊
תורות - משמע תורת המנחה מצות - משמע מצות המלך.		!										
ולישבע יתהון דמקיימתון תורה כולה		?										◊
תורה כולה - משמע עבודת כוכבים		!										
חמורה עבודת כוכבים, שכל הכופר בה כאילו מודה בתורה כולה.	דחניא:	!	■									
ולישבע יתהון דמקיימתון עבודת כוכבים ותורה כולה אי נמי, שש מאות ושליש עשרה מצות		?										◊
אלא, משה רבינו מילתא דלא טריחא נקט.		!										◊
אם לא ראיתי נחש כקורת בית הבד.												■
ולא?												?
והא ההוא חויא דהוה בשני שבור מלכא, רמו ליה תליסר אורוותא דתיבנא ובלע יתהון												◊
בטרופ.	שמואל:											■
כולהו נחשי מיטרף טרפי												?
אגבו טרוף קאמרינן.												!

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראייה</p>
---	---

Talmud Navigator

נדריים-ארבעה נדרים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ולתני טרוף												כה
מילתא אגב אורחיה קמ"ל, דקורת בית הבד גבו טרוף.												כה
למאי נפקא מינה?												כה
למקח וממכר, לומר לך: המוכר קורת בית הבד לחבירו, אי גבו טרוף - אין, ואי לא - לא.												כה
נדרי שגגות:												כה: מ
אם אכלתי ואם שתיתי, ונוכר שאכל ושתה												כה
שאני אוכל ושאני ושתה, ושכח ואכל ושתה												כה
אמר קונם אשתי נהנית לי שגגבה את כסי ושהכחה את בני, ונודע שלא הכתו, ונודע שלא גנבה.												כה
ראה אותן אוכלין תאנים, ואמר הרי עליכם קרבן, ונמצאו אביו ואחיו והיו עמהן אחרים, בש"א: הן מותרים ומה שעמהם אסורים	[בית שמאי]											כה
אלו ואלו מותרין.	בית הלל:											כה
כשם שנדרי שגגות מותרין, כך שבועות שגגות מותרות.	תנא:											כה: ג
היכי דמי שבועות שגגות?												כה
כגון רב כהנא ורב אסי, הדין אמר: שבועתא דהכי אמר רב, והדין אמר: שבועתא דהכי אמר רב, דכל חד וחד אדעתא דנפשיה שפיר קמישחבוע.												כה
ראה אותן אוכלין.												כה: <
פותחין בשבתות ובי"ט בראשונה	תנן התם:											כה
אותן הימים מותרים ושאר כל הימים אסורים	היו אומרים:											כה
נדר שהותר מקצתו הותר כלו.	עד שבא רבי עקיבא ולימד:											כה
דכולי עלמא - כל היכא דאמר: אילו הייתי יודע שאבא ביניכם, הייתי אומר כולכם אסורין חוץ מאבא - דכולהון אסורין ואביו מותר	רבה: [כולי עלמא]											כה
לא נחלקו אלא באומר: אילו הייתי יודע שאבא ביניכם, הייתי אומר פלוני ופלוני אסורין ואבא מותר	[נחלקו]											כה
דכולי עלמא - כל היכא דאמר: אילו הייתי יודע שאבא ביניכם, הייתי אומר פלוני - ופלוני אסורין ואבא מותר - כולם מותרין	רבה: [כולי עלמא]											כה: כו
לא נחלקו אלא באומר: אילו הייתי יודע שאבא ביניכם, הייתי אומר, כולכם אסורין חוץ מאבא	[נחלקו]											כו
סברי לה כרבי מאיר	בית שמאי:											כו
תפוס לשון ראשון	דאמר: [רבי מאיר]											כו
סברי לה כרבי יוסי	בית הלל:											כו
בגמר דבריו אדם נתפס.	דאמר: [רבי יוסי]											כו
כיצד אמר ר' עקיבא: נדר שהותר מקצתו הותר כולו? קונם שאיני נהנה לכולכם, הותר אחד מהן - הותרו כולם	איתיביה רב פפא לרבא:											כו
שאיני נהנה לזה ולזה, הותר הראשון - הותרו כולם												כו
הותר האחרון - האחרון מותר וכולן אסורין												כו
בשלמא לרבה, מוקים לה לרישא דאמר לזה ולזה, וסיפא דאמר לכולכם, אלא לדידך, בשלמא רישא מוקים לה דאמר לכולכם, אלא סיפא דאמר לזה ולזה ר"ע היא, אמאי פליגי רבנן עליה? והאמרת: דברי הכל מותר												כו

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
--	--

Talmud Navigator

נדרים-ארבעה נדרים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאימרא	מאן דאמר											
ולרבה, לר' עקיבא מי ניהא סיפא? במאי מוקים לה - דאמר לכולכם, הי דין הוא ראשון והי דין הוא אחרון?	אמר ליה רבא:											כ:
אלא רישא דאמר לכולכם, וסיפא כגון שתלאן זה בזה, ואמר פלוני כפלוני ופלוני כפלוני.	[רבא]											כ:
דיקא נמי												כ:
הותר האמצעי - הימנו ולמטה מותרין, ולמעלה אסורין.	דתניא:											כ:
קונם בצל שאני טועם שהבצל רע ללב, אמרו לו: והלא הכופרי יפה ללב הותר בכופרי ולא בכופרי בלבד הותר אלא בכל הבצלים	איתיביה רב אדא בר אהבה לרבא:											כ:
מעשה היה והתירו רבי מאיר בכל הבצלים	[רבי מאיר]											כ:
מאי לאו דאמר: אילו הייתי יודע שהכופרי יפה ללב, הייתי אומר כל הבצלים אסורין וכופרי מותר.												כ:
לא, באומר: אילו הייתי יודע שהכופרי יפה ללב, הייתי אומר בצל פלוני ופלוני אסורין וכופרי מותר, ורבי מאיר אליבא דרבי עקיבא ואליבא דרבנן.												כ:
יש נדר שמקצתו מותר ומקצתו אסור, כיצד? נדר מן הכלכלה והיו בה בנות שוח, ואמר: אילו הייתי יודע שבנות שוח בתוכה לא הייתי נודר - הכלכלה אסורה, בנות שוח מותרות	איתיביה רבינא לרבא, רבי נתן אומר:											כ:
נדר שהותר מקצתו הותר כולו	עד שבא ר' עקיבא ולימד:											כז:
מאי לאו דאמר: אילו הייתי יודע שבנות שוח בתוכה, הייתי אומר תאנים שחורות ולבנות אסורות בנות שוח מותרות, ור' עקיבא היא, ופליגי רבנן												כז:
לא, באומר: אילו הייתי יודע שבנות שוח בתוכה, הייתי אומר כל הכלכלה אסורה ובנות שוח מותרות.												כז:
מאן תנא להא דתנו רבנן:												כז:
נדר מחמשה בני אדם כאחד - הותר לאחד מהם הותרו כולן, חוץ מאחד מהן - הוא מותר והן אסורין?	[תנו רבנן]											כז:
אי לרבה, רישא רבי עקיבא וסיפא דברי הכל אי לרבא, סיפא רבנן ורישא דברי הכל.												כז:
נדרי אונסין: הדירו חבירו שיאכל אצלו, וחלה הוא או שחלה בנו, או שעכבו נהר - הרי אלו נדרי אונסין.												מ
ההוא גברא דאתפס זכותא בבי דינא, ואמר: אי לא אתינא עד תלתין יומין ליבטלון הני זכותאי, איתניס ולא אתא												ג
בטיל זכותיה.	רב הונא:											כז:
אנוס הוא, ואנוס רחמנא פטריה, דכתיב: (דברים כב) ולנערה לא תעשה דבר	אמר ליה רבא:											כז:
וכי תימא קטלא שאני												כז:
נדרי אונסין: הדירו חבירו שיאכל אצלו, וחלה הוא או שחלה בנו, או שעכבו נהר - הרי אלו נדרי אונסין.	והתנן:											כז:
ולרבה, מאי שנא מהא דתנן:												כז:
ה"ו גיטיך מעשיו אם לא באתי מכאן עד י"ב חדש, ומת בתוך י"ב חדש - הרי זה גט	[תנן]											כז:
אמאי? והא מינס איתניס												כז:
דלמא שאני התם, דאי הוה ידע דמית, מן לאלתר הוה גמר ויהיב גיטא.	אמרי:											כז:
מ"ש מהווא												כז:
דאמר להו: אי לא אתינא מכאן עד תלתין יומין ליהוי גיטא, אתא ופסקיה מעברא, אמר להו: חזו דאתאי, חזו דאתאי, ואמר שמואל: לא שמייה מתייא	[שמואל]											כז:
אמאי? והא מינס אניס												כז:
דלמא אונסא דמיגליא שאני, ומעברא מיגלי אונסיה.												כז:
ולרב הונא, מכדי אסמכתא היא, ואסמכתא לא קניא												כז:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
---	---

נדרים-ארבעה נדרים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שאני הכא, דמיתפסן זכותן.											◇	כז:
והיכא דמיתפסין לאו אסמכתא היא?			?									כח:
מי שפרע מקצת חובו, והשליש את שטרו ואמר אם אין אני נותן לו מכאן עד ל' יום תן לו שטרו, הגיע זמן ולא נתן, רבי יוסי אומר: יתן	והתנן: [רבי יוסי]		?								◇	כט:
לא יתן	רבי יהודה:		?								◇	ל:
אין הלכה כר' יוסי, דאמר אסמכתא קניא	ואמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב:		?								◇	לא:
שאני הכא, דאמר לבטלן זכותיה.			!								◇	לב:
והלכתא: אסמכתא קניא והוא דלא אניס, והוא דקנו מיניה בב"ד חשוב.											◇	לג: